

ת"פ 16014/08/21 - אושרי לוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16014-08-21 מדינת ישראל נ' לוי(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

תיק חיצוני: 2021\404688

בפני כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן

מבקש אושרי לוי

נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להורות על החזרת רכב התפוס על ידי משטרת ישראל לידי המבקש אשר הינו הטוען לזכות בו.

המבקש הינו אחיו של הנאשם בתיק זה.

הוגש לבית המשפט תצהירו של המבקש והועברו לעיון בית המשפט הודעות הנאשם במשטרה מיום 27.7.21 ו- 29.7.21 וכן הודעת המבקש במשטרה מיום 1.8.21.

בדיון שהתקיים ביום 19.01.2023 שבה המשיבה על עמדתה כי אין התנגדות לכך שהרכב ישוחרר בתנאים. לגופה של הבקשה המשיבה טענה כי האמור בתצהיר המבקש סותר את האמור בהודעתו בה אישר שהרכב משמש את הנאשם ואף נמצא בחזקתו במשך חצי שנה ואמור היה להמשיך ולהמצא בחזקתו עד למועד מכירתו העתידי.

המבקש נשאל בדיון מדוע הרכב אצל פנחס והשיב כי הרכב אמור היה להימכר וזאת על מנת לכסות קניית הרכב החדש, ועל כן הרשה לאחיו (הנאשם) להשתמש ברכב עד למכירתו. המבקש מסר כי לא היה מודע לכך שאחיו מוכר סמים, וטען כי לא מדובר בהעברת הרכב באופן קבוע אלא לפרק זמן מסוים וקצוב.

ב"כ המבקש טענה בדיון כי אין למבקש כל קשר למעשיו של אחיו- הנאשם. הרכב לא הועבר לנאשם באופן קבוע אלא לפרק זמן מסוים עד אשר הרכב ימכר ותמורת המכירה הייתה משמשת את המבקש. לפיכך טוענת הסנגורית יש להורות על החזרת התפוס ללא תנאים, וודאי ללא תנאי הכולל הפקדה כספית.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים אני סבור כי אין מקום לקבל את בקשת המבקש.

הבעלים הרשום של הרכב והמבקש בבקשה זו הוא אושרי לוי, אחיו של הנאשם, יחד עם זאת, המחזיק ברכב, בפועל,

הנו הנאשם, אשר השתמש ברכב באופן בלעדי כחצי שנה טרם מעצרו. נתון זה נלמד הן מהודעות הנאשם במשטרה והן מהודעת המבקש במשטרה. דברי המבקש בדיון מיום 19.1.23 אינם מציגים תמונה שונה מזו שהוצגה בהודעות האמורות. בנסיבות אלו אין לתת כל משקל לדברי המבקש אודות העברת הכסף שהיה מתקבל לאחר מכירת הרכב.

לנוכח כל האמור יש לדחות את בקשת המבקש להחזרת התפוס ללא תנאים, ואולם ניתן לדון בשאלת הבטחת החילוט העתידי, במידה ויתבקש, אף אם ישוחרר התפוס.

במקרה שלפני, ולנוכח הסכמתה העקרונית של המשיבה, אני סבור כי ניתן להורות על שחרור התפוס, בתנאים שיקבעו, תוך שמירה על זכותה של המאשימה לחלט בעתיד את הרכב.

לא אחת עמד בית המשפט העליון על הצורך לבחור בחלופה אשר פגיעתה היא הפחותה ביותר. על בית המשפט לערוך את האיזון הראוי בין הפגיעה בקניין לבין האינטרס הציבורי שבהחזקת החפץ. "גם אם עשוי להתקיים מקור הסמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה, אין בכל מקרה עילה מתחייבת להמשך החזקתו בידי הרשות בטרם נסתיימו ההליכים המשפטיים, ועשויה לעלות השאלה האם נמצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המדינה ביחס לחפץ לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו לגבי החפץ...מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט..." (ראו בש"פ 342/06).

על בית המשפט לאזן אם כן בין התכלית הראויה שהנה מתן אפשרות למאשימה לבקש את חילוט הרכב בסופו של ההליך לבין זכותו הקניינית של הבעלים/המחזיק ברכב.

כחלק מהערבויות הנדרשות נקבעה, לרוב, הפקדת מזומן בסך מסוים ממחיר שוויו של הרכב.

הסנגור העביר לתיק בית המשפט מסמך המציין את שוויו של הרכב והעומד על 31,570 ₪. מאשימה לא מסרה התנגדותה למסמך זה.

בקביעת סך ההפקדה, בית המשפט יקח בחשבון גם את דברי אחיו של הנאשם, שהנו המבקש בבקשה זו.

לאור כל האמור, אני מורה על שחרור הרכב מסוג סיאט איביזה מ.ר. 34-428-54 התפוס בידי משטרה ישראל בתנאים הבאים:

א. הטלת שיעבוד במשרד הרישוי לטובת משטרת ישראל על רשיון הרכב.

ב. הפקדת מזומן של 7000 ש"ח.

ג. איסור דיספוזיציה ברכב.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' שבט תשפ"ג, 21 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.